

SLUJBA SFINȚILOR CUVIOȘI DANIIL ȘI MISAIL, DE LA MĂNĂSTIREA TURNU

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2016

SLUJBA SFINȚILOR CUVIOȘI DANIIL ȘI MISAIL DE LA MĂNĂSTIREA TURNU

PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2016

SLUJBA SFINȚILOR CUVIOȘI DANIIL ȘI MISAIL DE LA MĂNĂSTIREA TURNU

(5 octombrie)

LA VECERNIA MICĂ

La **Doamne, strigat-am...**, punem 4 Stihiri, glasul 1, podobie: *Ceea ce eşti bucuria...*

Pe Cuvioşii Părinţi Daniil şi Misail, care cu bucurie şi cu dragoste fierbinte, pe toate ale lumii le-au părăsit şi slujirii Stăpânului s-au dăruit întru toată viaţa lor, cu evlavie să îi cinstim acum (de două ori).

Prealăudaţilor pustnici din Munţii Coziei, Părinte Daniile, schimonah şi duhovnic, şi mult-nevoitorule Misail, ocrotiţi cu cerescul har locaşul sfânt pe care voi l-aţi întemeiat şi pe cei ce se nevoiesc întru el.

Întru cântări prăznuieşte al vostru sfânt sobor din Mănăstirea Turnu, unde peştera voastră altar sfinţit se vede prin osteneli, rugăciune şi privegheri, iar ale voastre sfinte moaşte ne sunt izvor de minuni şi de tămăduiri.

Slavă..., glasul al 2-lea:

De Dumnezeu purtătorilor Părinţii Daniil şi Misail, cei ce

în Mănăstirea Cozia aţi crescut duhovniceşte şi în sihăstria de la Turnu v-aţi desăvârşit prin pustnicie, după dreptate lăudăm ostenelile voastre, pe care le-aţi săvârşit pentru dragostea lui Hristos, că, după cuvântul Scripturilor, *nădejdea voastră este plină de nemurire.* Pentru aceasta, în viaţă nevoindu-vă, *cu mari binefaceri aţi fost dăruiţi* în cer, că *Dumnezeu v-a aflat vrednici de El.* Acestuia cu deadinsul rugaţi-vă să se mântuiască şi sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea, podobie: *Casa Efratului...*

Carul virtuţilor ţi-a fost spre înălţarea la veşnica odihnă, Părinte Daniile, ca lui Ilie oarecând.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Muntele Coziei, Părinte Misaile, Sinai ţi-a fost, în care vedeai pe Domnul slavei în rugul rugăciunilor.

Stih: Minunat este Dumnezeu intru sfinţii Săi (*Psalm* 67: 36).

Tainic v-aţi nevoit, în aspră pustnicie, nevrând lumeasca slavă, pentru aceasta, Domnul după sfârşit v-a proslăvit.

Slavă..., a Treimii, asemenea:

Sfinţilor Cuvioşi, cu mintea şi cu gândul, precum şi cu cuvântul, slăveaţi pururea pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pustnicii Daniil şi Misail, Fecioară, cu a ta mijlocire, surpând ispite grele, te preamăreau de-a pururea.

Troparul Sfinţilor

Glasul 1, podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Dascăli ai rugăciunii neîncetate şi ai luptelor duhovniceşti v-aţi arătat, Cuvioşilor Daniil şi Misail, că de iubirea Mântuitorului Hristos nedespărţiţi fiind, cu apostolească râvnă Preasfintei Treimi aţi slujit cu osârdie, în peşteri nevoindu-vă. Pentru aceasta cerem cu smerenie: Rugaţi-vă, să se mântuiască sufletele noastre!

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, acelaşi glas:

Gavriil, zicând ţie, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul

S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis Dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine! Slavă Celui ce S-a născut din tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin naşterea ta!

Ectenia întreită scurtă şi Otpustul mic.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seara, catisma toată. La Doamne strigat-am..., punem 8 stihiri, glasul 1, podobie: *O, preaslăvită minune...*

În lumina lui Hristos voind a umbla, Cuvioşilor Daniil şi Misail, aţi plecat în pustie, lepădându-vă de patimi şi de pofte, iar în suflet v-aţi hrănit cu dorul de Dumnezeu sub povăţuirea părinţilor, şi chipul îngeresc l-aţi primit ca pe o taină a sporirii duhovniceşti. Pentru aceasta, şi pe noi călăuziţi-ne la Împărăţia cerurilor (de trei ori).

Curăţindu-vă mintea de patimi, iar simţirea ca pe un prunc la sânul Duhului încălzindu-o, ca de la o maică v-aţi învăţat a cugeta şi a striga cu El: Doamne Iisuse, miluieşte-mă! Aşa, înlăuntrul vostru aţi aflat mărgăritarul iubirii de Dumnezeu, iar cele trecătoare pentru El lăsând, aţi pustnicit, Cuvioşilor sihaştri Daniil şi Misail (de trei ori).

Slăviţi călăuzitori spre Împărăţia cerurilor şi iubitori de Dumnezeu ce acoperă toată lumea v-aţi arătat, Sfinţilor Daniil şi Misail, asemănându-vă Cuvioşilor de demult, de a căror îndrumare v-aţi folosit. Mijlociţi de la Hristos iertare sufletelor noastre şi milă de la Cel Preaînalt (de două ori).

Slavă..., glasul al 6-lea:

După dreptate cântă psalmistul David: *Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi!* Minunaţi sunt înaintea ochilor noştri şi Cuvioşii Părinţi Daniil şi Misail, că aceştia, ani îndelungaţi slujind Domnului întru osteneli, biruind patimile şi lucrând virtuţile sufleteşti, şi-au împodobit *căruntele cu înţelepciunea şi vârsta bătrâneţilor cu vieţuirea neîntinată*; pentru care toţi au cunoscut că *har şi milă este întru Cuvioşii Lui*, rugători pentru sufletele noastre.

Şi acum..., Dogmatica, acelaşi glas:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda preacurată naşterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut; pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din *Înţelepciunea lui Solomon*, citire: (3: 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuţi ei au părut că sunt morţi şi a fost socotită nenorocire ieşirea lor şi nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Şi chiar dacă înaintea feţei oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; şi, puţin fiind pedepsiţi, cu mari binefaceri vor fi dăruiţi, că Dumnezeu i-a încercat şi i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit şi ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci şi vor fi ca scânteile ce aleargă pe mirişte. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi Domnul va împărăţi peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înţelege adevărul şi credincioşii vor rămâne lângă El în iubire; că har şi milă va dărui cuvioşilor Lui şi va purta grijă de aleşii Săi.

Din *Înţelepciunea lui Solomon*, citire: (5: 15 – 6: 3)

Drepţii în veci vor fi vii şi răsplata lor este întru Domnul, iar Cel preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăţia luminii şi cununa frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi şi cu braţul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă şi va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-Se-va ca într-o platoşă cu dreptatea şi Îşi va pune coif judecata cea nefăţarnică. Va lua cuvioşia ca pavăză nebiruită şi va ascuţi cumplita mânie ca o sabie; şi lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca nişte săgeţi bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, şi vor lovi la ţintă. Şi din mânia

Sa, ca dintr-o praştie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii şi ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziţi, dar, împăraţi, şi înţelegeţi! Învăţaţi-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultaţi, cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi cu mulţimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, şi puterea de la Cel preaînalt.

Din *Înţelepciunea lui Solomon*, citire: (4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţea cinstită nu este cea dată de lungimea vieţii, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci cărunteţea este, la oameni, înţelepciunea, iar vârsta bătrâneţii este viaţa neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înşelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutăţii întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârşire, dreptul a dobândit o viaţă împlinită, cum alţii n-au izbutit în ani îndelungaţi. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta, s-a grăbit să iasă din mijlocul răutăţii. Iar popoarele, văzând, n-au priceput şi nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har şi milă va dărui Domnul aleşilor Lui şi va purta grijă de cuvioşii Săi.

LA LITIE

Stihira, glasul al 2-lea, însuşi glasul:

Din tinereţe iubind calea virtuţii, aţi deprins nevoinţele cele stingătoare de patimi şi aţi învăţat pe oameni să urască plăcerile, izvor al durerilor. Drept aceea, Cuvioşilor Părinţi Daniil şi Misail, vase pline de lumină ale Sfântului Duh făcându-vă şi de la Dânsul primind darul minunilor, rugaţi-vă pentru tămăduirea celor bolnavi cu trupul şi cu sufletul, pentru îndreptarea noastră pe calea pocăinţei celei adevărate şi pentru mântuirea tuturor celor ce vă cinstesc cu evlavie.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Lăudaţi şi vă veseliţi, cetele călugărilor, că iată părinţii doririlor duhovniceşti, Cuvioşii Daniil şi Misail, astăzi se arată în Biserica Mântuitorului

Hristos prin sfintele lor moaşte şi prin icoana lor. Veniţi să-i cinstim, ca pe nişte mărgăritare ascunse ale iubirii de Dumnezeu, că acum înaintea Preasfintei Treimi neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, acelaşi glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim, credincioşii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Vrednici slujitori al lui Mântuitorului Hristos aţi fost, fericiţilor pustnici, liturghisind neîncetat dragostea lui Dumnezeu, că, ostenindu-vă în peşterile voastre, sufletele la ceruri le-aţi ridicat. Şi, deşi eraţi slabi cu trupul şi în strâmtorări, cu dorul după cele înalte şi dumnezeieşti aţi alergat, iubitorilor de Dumnezeu.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Râvnă pentru liniştire aţi avut, Cuvioşilor Daniil şi Misail, că, învăpăiaţi de cuvântul dumnezeiesc al Mântuitorului Hristos, floare a smereniei şi rai al harului v-aţi arătat, Sfinţilor isihaşti. Şi chilii de piatră zidind cu osârdie pentru ostenelile sufletului, scris-aţi pe tăbliţele inimii legea şi cuvintele Domnului, de Dumnezeu văzătorilor.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi (*Psalm* 67: 36).

Pe scara înălţată până la cer şi descoperită lui Iacob ca nişte îngeri v-aţi urcat, adâncul Proniei dumnezeieşti l-aţi pogorât pe pământ şi aţi văzut strălucirea nesfârşită a Luminii celei neapropiate, Cuvioşilor. Astfel, închinarea de taină şi zborul către ceruri al inimii ni-l arătaţi nouă în biserică.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioşilor Părinţi, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea aţi părăsit, bogăţia şi slava întru nimic le-aţi socotit; pentru aceasta, tuturor aţi strigat: Iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla har veşnic. Nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui, ca, atunci când va veni întru slava Lui, să aflaţi odihnă cu toţi Sfinţii! Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, păzeşte şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, acelaşi glas:

Biserică şi uşă eşti, palat şi scaun al Împăratului, Fecioară preacinstită, prin care Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, celor ce dormeau întru întuneric S-a arătat, Soarele dreptăţii fiind, vrând să lumineze pe cei pe care i-a zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca una ce ai agonisit, ca o Maică, îndrăznire către Dânsul, roagă-L neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfinţilor

Glasul 1, podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Dascăli ai rugăciunii neîncetate şi ai luptelor duhovniceşti v-aţi arătat, Cuvioşilor Daniil şi Misail, că de iubirea Mântuitorului Hristos nedespărţiţi fiind, cu apostolească râvnă Preasfintei Treimi aţi slujit cu osârdie, în peşteri nevoindu-vă. Pentru aceasta cerem cu smerenie: Rugaţi-vă, să se mântuiască sufletele noastre!

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Cuvioşilor de două ori şi troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te..., o dată. Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Cuvioşilor, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, acelaşi glas (a se vedea la Vecernia mică).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Cuvioşilor (de două ori), Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, acelaşi glas (a se vedea la Vecernia mică).

După întâia Catismă se cântă Sedelnele, glasul al 3-lea, podobie: *De frumuseţea...*

Dumnezeiesc păstor ai fost sihaştrilor, Părinte Daniil, duhovnic iscusit, şi ucenicilor ai dat înţeleptele tale sfaturi. Drept aceea, roagă-te împreună cu Misail, al tău vrednic ucenic, pentru cei ce vă laudă, cinstesc al vostru praznic şi cântă: Bucură-te, doime de sihaştri (de două ori)**!**

Slavă..., Şi acum..., însăşi podobia:

De frumuseţea fecioriei tale şi de prealuminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez. Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har!

După a doua Catismă se cântă Sedelnele, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Cine nu va lăuda culmile de sfinţenie pe care voi v-aţi înălţat, prealuminaţilor Părinţi?

Că dorul vostru de ceruri nestins a rămas şi în toată viaţa aţi slujit lui Hristos întru smerenie, răbdare şi nevoinţă. Pentru aceasta acum cu Sfinţii bucurându-vă în cereştile locaşuri, rugaţi-vă pururea cu îndrăzneală să fim şi noi împlinitori poruncilor Domnului (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., însăşi podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând, şi în minte a luat ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi, mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi, după naştere, iarăşi rămâne Fecioară.

Polieleu şi Mărimurile:

Stih 1: Doamne iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale (*Psalm* 25: 8).

Mărimu-vă pe voi, pustnici iubitori de Dumnezeu, Sfinţilor Daniil şi Misail, povăţuitori ai călugărilor şi împreună vorbitori cu Îngerii.

Stih 2: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea (*Psalm* 39: 1-2).

Veniţi, toţi credincioşii, să lăudăm pe Cuvioşii Daniil şi Misail, (zicând:) pe lauda monahilor.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre (*Psalm* 16: 4).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie (*Psalm* 29: 11).

Stih 5: Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor te vor lăuda (*Psalm* 83: 5).

Stih 6: Cine se va sui în muntele Domnului? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima (cf. *Psalm* 23: 3-4).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte; (zicând:) Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine, (zicând:) Şi prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedelnele, glasul al 8-lea, podobie: *Pe Înţelepciunea...*

A Treimii icoană purtând în suflete, Cuvioşilor Daniil şi Misail, pe muntele Coziei v-aţi închinat în duh şi în adevăr, şi pogorârea Cuvântului aţi înţeles cu făptuirea. Pentru aceasta, roua sfinţită a Duhului Celui de viaţă făcător aţi primit-o. Izvoarele harului revărsaţi cu dragoste peste dreptslăvitorii

creştini, cei ce vă cinstesc cu cântări şi măresc cu laude pomenirea voastră (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Pe ceea ce este uşă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârşit mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli, celor ce se închină cu bună cinstire preasfintei naşterii tale.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioşilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie (*Psalm* 115: 3)?

Evanghelia de la Matei (11: 27-30)
(joi, săptămâna a patra după Rusalii)

După Psalmul 50:

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioşilor Tăi Daniil şi Misail, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum....

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioşilor Părinţi Daniil şi Misail, în tot pământul românesc a ieşit vestirea faptelor voastre. Pentru aceasta în ceruri aţi aflat plata ostenelilor voastre. Taberele demonilor le-aţi pierdut, cetele îngereşti aţi ajuns, a căror viaţă fără prihană aţi urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cereţi pace pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Punem Canonul Născătoarei de Dumnezeu (al Paraclisului sau din Bogorodicină), cu Irmosul, pe 6, şi al Cuvioşilor pe 8.

Canonul Cuvioşilor

Cântarea întâi

Irmos: *Apa trecându-o ca pe uscat...*

Stih: Sfinţilor Cuvioşi Părinţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi!

Cu iscusinţă te-ai suit la cer, Cuvioase Părinte Daniil, şi zidire nouă te-ai făcut spre călăuzirea şi luminarea celor ce aleargă la mijlocirea ta.

Ca dintr-o făclie luminoasă darul isihiei dumnezeieşti s-a răspândit din fiinţa ta, Cuvioase Părinte, şi în toată Biserica s-a răspândit mireasma sfinţeniei tale.

Slavă...

Ca la un izvor de apă vie veneau spre tine, Cuvioase Părinte Daniil, toţi pustnicii din Muntele Cozia, ca să primească înţelepciunea şi darurile Duhului ce izvorau din viaţa şi faptele tale.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

De boli, de dureri şi de întristări, Stăpâne Hristoase, Te rugăm să ne izbăveşti pentru mijlocirea Maicii Tale şi a Sfinţilor Tăi mult-nevoitori.

Catavasiile Bunei-Vestiri

Cântarea a 3-a

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Fericiţi sunteţi, voi, sfinţilor Cuvioşi Daniil şi Misail, că mai presus de toate cele pământeşti pe Dumnezeu L-aţi iubit şi aţi lucrat mântuirea sufletelor voastre, povăţuiţi-ne şi pe noi pe calea Împărăţiei cerurilor, aşa cum aţi îndrumat pe sihaştrii din Munţii Coziei.

Spre folosul duhovnicesc al călugărilor şi credincioşilor, ca nişte iubitori de linişte şi de viaţă pusnicească, aţi dăltuit cu multă trudă lăcaşuri pustniceşti, unde florile pustiei să crească sub ocrotirea şi îndrumarea voastră.

Slavă...

Pentru sihaştrii din muntele Cozia v-aţi pus sufletul chezaş înaintea lui Dumnezeu, Sfinţilor, pătimind dureri lăuntrice ca să-i naşteţi în Hristos, că pe toţi deopotrivă îi păzeaţi întru dragostea Lui.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

De primejdii cumplite şi de nevoi apăraţi-ne, Sfinţilor Cuvioşi, pe cei ce vă cinstesc şi cu evlavie sărută icoana voastră şi sfintele moaşte, că voi pentru noi vă rugaţi cu Maica lui Dumnezeu.

Sedelnele, glasul al 8-lea,
podobie: *Porunca cea cu taină...*

Înaintea Împăratului a toate aţi umblat în viaţa voastră, Sfinţilor, şi acum cu sufletul Îi staţi înainte, Cuvioşilor Daniil şi Misail, îndreptători ai cetelor călugăreşti prin lucrare şi prin cuvânt. Drept aceea, rugaţi-vă

Domnului să dobândim milă în ziua judecăţii (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., însăşi podobia:

Porunca cea cu tainã luându-o întru cunoştinţă cel fără de trup în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape fără schimbare tot întru tine, pe Care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Cântarea a 4-a

Irmos: *Auzit-am, Doamne, taina...*

Îngerescul chip primindu-l în Mănăstirea Cozia şi dorind după rugăciunea neîncetată, în peşteri v-aţi retras ca să staţi în lumina iubirii Mântuitorului Hristos. Acolo aţi zidit Mănăstirea Turnu prin privegherea născătoare de trezvie, Sfinţilor.

Flămânzind şi însetând după cele cereşti, v-aţi hrănit neîncetat din adâncul tainei lui Dumnezeu. Şi aţi biruit cu postirea poftele de suflet pierzătoare. Iar acum vă bucuraţi, Sfinţilor pustnici, de lumina cea neapropiată a Împărăţiei lui Dumnezeu.

Slavă...

Prin nevoinţe mai presus de fire aţi tăiat cu sabia Duhului pornirile trupului păcatului şi aţi primit înfierea cea de sus, nedespărţiţi făcându-vă de iubirea Mântuitorului Hristos întru cele cereşti.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Visterie a harului cunoaştem toţi moaştele voastre, Cuvioşilor Părinţi Daniil şi Misail, cei ce de-a pururea pentru noi vă rugaţi cu Fecioara, Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Ca nişte miei de junghiere pe jertfelnicul de închinare al pustniciei în munte v-aţi arătat, Cuvioşilor Daniil şi Misail, Mănăstirea Turnu pe Piatra Hristos zidindu-o.

Dumnezeiescul dar şi prefacerea duhovnicească le-aţi primit prin vieţuirea voastră pustnicească, chip al iubirii părinteşti pe voi cunoscându-vă.

Slavă...

Mărturisire dumnezeiască a numelui Mântuitorului Iisus Hristos şi închinare neclintită în Duh şi în adevăr ucenici v-aţi

arătat, Sfinţilor Părinţi Daniil şi Misail.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Noi, cei luminaţi prin pilda vieţii voastre, Cuvioşilor Părinţi, vă rugăm să ne păziţi de ispitele celui viclean, ocrotindu-ne împreună cu Fecioara, Maica Domnului.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curăţeşte-mă, Mântuitorule...*

În lumina Evangheliei Domnului nostru Iisus Hristos aţi umblat, Cuvioşilor, Daniil şi Misail, iar în inimă iubirea şi dorul de Dumnezeu agonisind, îmbrăcăminte de har aţi primit în dar.

Cu înfrânarea aţi uscat odrăslirile patimilor pământeşti şi înfierea cea de sus aţi primit prin suflarea Duhului, că nedespărţiţi v-aţi făcut de iubirea Mântuitorului Hristos.

Slavă..

În chiliile săpate în stâncă s-au nevoit Cuvioşii isihaşti, Daniil şi Misail, şi pietre vii ale Bisericii pe ei s-au făcut, pentru viaţa veşnică.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

De supărări, de nevoi, de prigoniri şi de pagube păzeşte pe robii tăi, Maica lui Dumnezeu, că pe tine te avem toţi folositoare şi liman cu bună linişte.

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe apărătorii credinţei şi fericiţii călăuzitori ai călugărilor şi credincioşilor, pe sfeşnicele luminii dumnezeieşti şi rugătorii neîncetaţi ai Duhului să-i lăudăm, pe Daniil şi Misail, următorii Domnului, în cântări preamărindu-i şi zicând: Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre!

ICOS

Graiul omenesc cum va putea să cuprindă cereasca lucrare, sau limba de lut cum va izbuti să aducă laudă vrednică celor ce s-au făcut îngeri în trup, Cuvioşii Daniil şi Misail, cei ce poartă numele proorocilor? Dar, chemând în ajutor mijlocirea acestor părinţi şi învăţători iscusiţi ai vieţii duhovniceşti, cunoaştem puterea tainicei lucrări a rugăciunii lor neîncetate şi, cu bucurie, glăsuim acestor purtători de Duh Sfânt învăţători de obşte: Rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre!

SINAXAR

Întru această lună, octombrie, în ziua a 5-a, pomenirea Sfinţilor Cuvioşi Părinţi Daniil şi Misail de la Mănăstirea Turnu

În decursul veacurilor creştine, numeroşi sihaştri s-au nevoit pe Muntele Coziei. Aceşti plăcuţi ai lui Dumnezeu au mers departe de lume, în sihăstria munţilor, asemenea marilor nevoitori ai Bisericii, devenind călugări desăvârşiţi, iubitori de nevoinţă şi de viaţă pustnicească. Printre cei mai cunoscuţi pustnici ai locului au fost cei şase monahi de la Cozia care, în preajma anului 1600, s-au retras dincolo de Olt. Dintre ei cunoaştem cu numele pe Sfinţii Cuvioşi Neofit şi Meletie, care au sihăstrit mai sus, în munte, acolo unde se află astăzi Mănăstirea Stânişoara (prăznuiţi pe 3 septembrie), şi pe Cuvioşii Daniil şi Misail, ucenicul său, care s-au aşezat la poalele Muntelui Cozia şi au întemeiat Schitul Turnu.

Sfinţii Cuvioşi pustnici Daniil şi Misail s-au născut în a doua jumătate a veacului al XVI-lea în părţile Olteniei. Amândoi, încă din tinereţile lor, erau iubitori de nevoinţe pentru Dumnezeu şi doritori de viaţă sfântă, având o fierbinte dragoste către Mântuitorul Iisus Hristos şi către Preacurata Sa Maică. Drept aceea, ascultând de porunca cea sfântă a Domnului: *Cel ce voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să urmeze Mie* (*Marcu* 8: 34), au lăsat casă, părinţi, fraţi, rude şi prieteni, şi au intrat în Mănăstirea Cozia ca fraţi, vieţuind în ascultare şi smerenie, urmând pe Fiul lui Dumnezeu, Cel ce s-a făcut ascultător Tatălui pentru noi, până la moartea pe cruce. Ei au deprins taina nevoinţelor, dobândind darul rugăciunii şi al iubirii de Dumnezeu. Deci, trecând, după rânduială, prin toate încercările duhovniceşti, s-au supus poruncilor stareţului lor şi ale fraţilor, fiind pilde vii de nevoinţă întru toate. Nu mult după ce au intrat în mănăstire, pentru multele lor osteneli şi pentru râvna lor după Dumnezeu, s-au făcut vrednici de mult dorita schimă a călugăriei, primind tunderea de la egumenul lor. Cuviosul Daniil, fiind cunoscător al Sfintelor Scripturi şi al învăţăturilor Sfinţilor Părinţi, dar având şi viaţă vrednică şi iscusinţă în viaţa călugărească, a fost învrednicit de harul preoţiei. Deci, ajuns ca *făclia în sfeşnic*, prin viaţă smerită şi curată, s-a făcut repede cunoscut de părinţii din mănăstire, care şi l-au ales duhovnic şi povăţuitor pe calea mântuirii. Printre cei care se mărturiseau la Cuviosul Daniil a fost şi vrednicul de pomenire, fericitul Misail, care i-a devenit şi ucenic duhovnicesc. Primind ascultarea de duhovnic, Sfântul Daniil a început şi mai cu osârdie a se nevoi, mergând din putere în putere şi sporind întru faptele cele bune, *chip şi pildă* făcându-se tuturor. După o vreme, dorind împlinire duhovnicească şi arzând de dragostea cea dumnezeiască, au hotărât să părăsească viaţa de obşte şi să meargă în pustnicie. Primind binecuvântare de la stareţul lor, au mers

dincolo de *Turnul lui Traian*, în ţinuturile Muntelui Cozia. Ei se pregătiseră din vreme în post şi rugăciune, în ascultare şi citirea dumnezeieştilor Scripturi, ajungând să cunoască *Psaltirea* pe de rost. De asemenea, se rugau cu *Rugăciunea lui Iisus* în desăvârşită linişte şi ascultare. La început şi-au construit bordeie, iar apoi şi-au săpat chilii în stânca muntelui, lângă izvoarele de apă ale pădurii liniştite. Multe au fost ispitele Cuvioşilor, însă niciuna n-a biruit setea lor de rugăciune, de linişte şi de osteneli. Sub acoperământul Maicii Domnului, în jurul Cuvioşilor s-a adunat o mică obşte de fraţi nevoitori întru rugăciunea neîncetată, în privegheri, post şi în citirea cărţilor folositoare de suflet. De aceea, fericiţii Daniil şi Misail au ridicat o biserică de lemn pentru trebuinţele lor, în cinstea *Intrării în biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu*. Cuviosul Daniil era duhovnic al tuturor pustnicilor din împrejurimi, la el spovedindu-se, după tradiţie, şi Sfinţii sihaştri Neofit şi Meletie. Aceştia coborau din când în când, mai cu seamă în duminici şi sărbători, pentru a se spovedi şi pentru a se împărtăşi la Sfânta Liturghie săvârşită în acest schit, care, aflându-se în apropierea vechiului turn roman, s-a numit *Schitul Turnu*.

Spre sfârşitul vieţii, Cuviosul Daniil, a dat părinţilor care se nevoiau acolo rânduieli de viaţă pustnicească, apoi, cunoscându-şi mai înainte sfârşitul, le-a pus povăţuitor în locul lui pe ucenicul său, Cuviosul Misail. Amândoi fericiţii, Daniil şi Misail, după trecerea la cele veşnice, în prima jumătate a veacului al XVII-lea, au fost îngropaţi lângă altarul bisericuţei lor. Când, în anul 1676, mitropolitul Varlaam al Ţării Româneşti a construit la schit o nouă biserică, de piatră, a aşezat sfintele moaşte ale Cuvioşilor Daniil şi Misail la temelia altarului bisericii celei noi. Astfel, Cuvioşii Daniil şi Misail, avva şi ucenicul, s-au arătat vase alese ale Duhului Sfânt, înscriindu-se în rândul Sfinţilor Cuvioşi sihaştri români, ca purtători de daruri duhovniceşti şi luminători prin vieţuirea sfântă. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române i-a canonizat în anul 2016, rânduind prăznuirea lor în ziua de 5 octombrie.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi! Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii cei ce au mers...*

În muntele vederii de Dumnezeu aţi fost purtaţi de duhul smereniei şi al iubirii de Dumnezeu şi de oameni, aprinşi fiind în inimi de focul ceresc al isihiei.

Luceferi ai Bisericii Olteniei v-aţi arătat şi umbrele înşelării diavoleşti aţi risipit, mutându-vă la ceruri cu sufletele, Cuvioşilor, Daniil şi Misail.

Slavă...

Pe cei ce sunt flori ale pustiei să-i lăudăm, pe cei ce s-au hrănit cu smerenia şi plini s-au arătat de sfântul har al rugăciunii şi evlaviei. Pe aceştia să-i cinstim cu laude în Biserica Domnului.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe ai Tăi robi, Stăpâne, de primejdii îi scapă ca un Păstor preablând, primind şi mijlocirea Curatei Maicii Tale şi solirile Sfinţilor sihaştri Daniil şi Misail, duhovniceşti părinţi.

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...*

Mărirea pământească lepădându-o din inimă, adâncul smereniei în voi a încăput, Părinţi ai pustiei, binecuvântându-L pe Domnul în veci.

De râvna Bisericii Mântuitorului Hristos fiind mistuiţi, Sfinţilor Cuvioşi Daniil şi Misail, cu Sfintele Taine dumnezeieşte v-aţi împărtăşit, binecuvântându-L pe Domnul totdeauna.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

În crăpăturile stâncilor sihăstreşti s-au sfinţit Cuvioşii Daniil şi Misail, iar după mutarea lor la cele de sus cinstitele lor moaştete izvorăsc vindecări la toată făptura cuprinsă de durere.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Noi te cunoaştem de Dumnezeu Născătoare şi Fecioară totodată, Marie, pe Hristos, al tău Fiu, de-a pururea slăvindu-L.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Cu adevărat, Născătoare...*

În lume, de aici chipul vieţii celei de veci vi s-a arătat în duh, că nu numai prin viaţă curată ci şi prin moarte aţi preaslăvit pe Hristos Domnul, în trupurile şi în sufletele voastre, mărturisind Învierea Lui.

Necontenită slujire aţi avut şi spre ascultarea călugărească şi spre bucuria cerească v-aţi nevoit. Şi în cele de dincolo v-aţi arătat pustnici iscusiţi în cele dumnezeieşti, în Împărăţia Domnului sălăşluindu-vă Cuvioşilor.

Slavă...

Cu neclintită blândeţe şi îndelungă răbdare s-au dovedit în încercări Cuvioşii sihaştrii, Daniil şi Misail, până la hotarul veşniciei Crucea au purtat-o cu

dragoste, ridicându-se din mormântul păcatului şi din groapa stricăciunii.

Şi acum.., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cu blânda Ta privire, Stăpâne, cercetează poporul Tău şi-l păzeşte de orice rău, prin rugăciunile celei ce Te-a născut cu trup.

LUMINÂNDA, glasul al 3-lea,
podobie: *Cu duhul în biserică...*

Întru lumina lui Hristos v-aţi îmbrăcat, în munte nevoindu-vă şi, precum oarecând pe Tabor, de lumina dumnezeiască v-aţi bucurat, Cuvioşilor Părinţi Daniil şi Misail, dorita îndumnezeire dobândind şi îndrăznire câştigând a vă ruga pentru noi către Preasfânta Treime (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Tu te-ai făcut locaş sfinţit, Preacurată Fecioară, primind în pântecele tău pe Dumnezeu-Cuvântul, prin adumbrirea Duhului şi vrerea Părintelui. Pentru aceasta, Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, fă-ne vrednici şi pe noi a fi lăcaşuri Treimii.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea,
podobie: *Cel ce ai fost chemat...*

Cu postiri îndelungate v-aţi nevoit şi cu osârdie aţi alergat spre cele de sus, Sfinţilor Daniil şi Misail, urmând părinţilor celor de demult, având ochii sufletului aţintiţi spre Pomul Vieţii şi spre Împărăţia cerurilor. Şi pătrunzându-vă de dragostea de Dumnezeu, cerul în peşterile voastre l-aţi pogorât cu smerenia, Sfinţilor pustnici. Pentru aceasta, prin rugăciunile voastre şi noi primim ajutor, şi luminare de sus luăm, iubitorilor de Dumnezeu (de două ori).

Ca nişte părinţii smeriţi plini de dragoste dumnezeiască, Maicii Domnului i-aţi urmat în smerenie. Şi ca îngeri ai Domnului cu harul preoţiei v-aţi învrednicit. Şi cu cinste în sihăstrie vieţuind, floarea smereniei şi a pocăinţei aţi crescut. Pentru aceasta împreună cu ucenicii voştri şi noi ne cucerim de povăţuirile şi rugăciunile voastre duhovniceşti, înfierea cea de sus aflând în sihăstria Turnului.

Pentru fiii duhovniceşti, Cuvioşilor pustnici, Daniil şi Misail, vă puneaţi şi sufletul şi trupul, multe ispite diavoleşti

răbdând până în sfârşit, ca să-i naşteţi întru Hristos. Căci pe toţi îi iubeaţi la fel, isihaştilor, şi în focul iubirii şi al credinţei îi îndemnaţi să fie stăruitori, de Dumnezeu iubitorilor!

Slavă..., glasul al 8-lea:

Mulţimile călugărilor pe voi, îndreptătorii, vă cinstim, Sfinţilor Părinţi Neofit şi Meletie, că prin voi pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericiţi sunteţi că lui Hristos aţi slujit şi puterea vrăjmaşului aţi biruit-o, cei ce sunteţi cu Îngerii împreună-vorbitori, cu Drepţii şi Cuvioşii împreună-locuitori, cu aceştia rugaţi-vă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Doxologia mare, Troparele, Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfinţilor, pe 8: Cântarea a III-a pe 4 şi cântarea a VI-a pe 4.

Prochimen, glasul al 7-lea (*Psalm* 149: 5, 1)

Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica celor cuvioşi.

APOSTOLUL

Din *Epistola către Efeseni* a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(6: 10–17)

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotriva uneltirilor diavolului, pentru că lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luaţi toate armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea şi, pe toate biruindu-le, să rămâneţi în picioare. Staţi, deci, tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcaţi fiind cu platoşa dreptăţii, şi încălţaţi picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 5-lea (*Psalm* 96: 12, 13)

Stih 1: Lumina a răsărit dreptului şi celor drepţi cu inima, veselie.

Stih 2: Veseliţi-vă, drepţilor, în Domnul şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Luca*, citire:

(6: 17–23)

În vremea aceea au stat la loc şes Iisus şi mulţime multă de ucenici ai Săi şi mulţime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim şi de pe ţărmul Tirului şi al Sidonului, care veniseră să-L asculte şi să se vindece de bolile lor. Şi cei chinuiţi de duhuri necurate se vindecau şi toată mulţimea căuta să se atingă de El, că puterea ieşea din El şi-i vindeca pe toţi. Iar El, ridicându-Şi ochii spre ucenicii Săi, zicea: Fericiţi sunteţi voi, cei săraci, că a voastră este Împărăţia lui Dumnezeu. Fericiţi sunteţi voi, care flămânziţi acum, că vă veţi sătura. Fericiţi sunteţi cei ce plângeţi acum, că veţi râde. Fericiţi veţi fi când oamenii vă vor urî pe voi şi vă vor izgoni dintre ei şi vă vor batjocori şi vor lepăda numele vostru ca rău, din pricina Fiului Omului. Bucuraţi-vă în ziua aceea şi vă veseliţi, că, iată, plata voastră este multă în ceruri.

CHINONICUL

Bucuraţi-vă, drepţilor, întru Domnul! Celor drepţi li se cuvine laudă. Aliluia (*Psalm* 32: 1).